Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 2002/53/EF
af 13. juni 2002
om den fælles sortsliste over landbrugsplantearter

(EFT L 193 af 20.7.2002, s. 1)

Ændret ved:

		nr.	Tidende side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003	L 268	1	18.10.2003

▼B

RÅDETS DIREKTIV 2002/53/EF

af 13. juni 2002

om den fælles sortsliste over landbrugsplantearter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]),

efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 70/457/EØF af 29. september 1970 om den fælles sortsliste over landbrugsplantearter ([2]) har ved flere lejligheder været underkastet omfattende ændringer ([3]). Direktivet bør derfor kodificeres, således at dets bestemmelser kan fremtræde klart og rationelt.

(2) Produktionen af landbrugsfrø og -planter er af stor betydning for landbruget i Fællesskabet.

(3) Af denne grund har Rådet allerede vedtaget direktiver om henholdsvis handel med bederoefrø (2002/54/EF) ([4]), med frø af foderplanter (66/401/EØF) ([5]), med sædekorn (66/402/EØF) ([6]), med læggekartofler (2002/56/EF) ([7]) og med frø af olie- og spindplanter (2002/57/EF) ([8]).

(4) Det har vist sig nødvendigt at udarbejde en fælles sortsliste. Denne liste kan kun udarbejdes på grundlag af nationale lister.

(5) Alle medlemsstaterne bør derfor udarbejde en eller flere nationale lister over de sorter, som på deres territorium tillades til godkendelse og handel.

(6) Udarbejdelse af de pågældende lister skal ske efter ensartede regler, således at de godkendte sorter er selvstændige, stabile, tilstrækkeligt ensartede og har en tilfredsstillende dyrknings- og brugsværdi.

(7) Visse bestemmelser om godkendelse af sorter på nationalt plan bør tage hensyn til regler, der er fastsat på internationalt plan.

(8) Gennemførelsen af undersøgelser med henblik på godkendelse af en sort kræver, at der fastlægges et stort antal ensartede kriterier og minimumskrav.

(9) Bestemmelserne vedrørende en godkendelses varighed, grundene til dens tilbagekaldelse og gennemførelsen af systematisk vedligeholdelsesavl må gøres ensartede, og der bør træffes bestemmelse om, at medlemsstaterne underretter hinanden om godkendelse og inddragelse af sorter.

(10) Der bør vedtages regler for sortsbetegnelsers egnethed samt for medlemsstaternes underretning af hinanden.

([1]) Udtalelse afgivet den 9.4.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
([2]) EFT L 225 af 12.10.1970, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 98/96/EF (EFT L 25 af 1.2.1999, s. 27).
([3]) Jf. bilag I del A.
([4]) Se s. 12 i denne EFT.
([5]) EFT 125 af 11.7.1966, s. 2298/66. Direktivet er senest ændret ved direktiv 2001/64/EF (EFT L 234 af 1.9.2001, s. 60).
([6]) EFT 125 af 11.7.1966, s. 2309/66. Direktivet er senest ændret ved direktiv 2001/64/EF.
([7]) Se s. 60 i denne EFT.
([8]) Se s. 74 i denne EFT.

▼B

(11) Frø eller planter, der er omfattet af nærværende direktiv, bør frit kunne bringes i handelen inden for Fællesskabet efter deres offentliggørelse i den fælles sortsliste.

(12) Der bør dog gives medlemsstaterne adgang til ved en særlig procedure at fremsætte eventuelle indvendinger mod en sort.

(13) Kommissionen bør sikre, at de sorter, der optages i den fælles sortsliste over landbrugsplantearter, offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven.

(14) Der bør fastsættes bestemmelser, som tillægger sortsundersøgelser og -kontrolforanstaltninger, der er udført i tredjelande, samme gyldighed.

(15) Fællesskabsreglerne bør ikke anvendes på sorter, hvis frø eller planter bevisligt er bestemt til udførsel til tredjelande.

(16) Som følge af den videnskabelige og tekniske udvikling er det nu muligt at forædle sorter ved genetisk modifikation. Derfor bør medlemsstaterne, når de træffer afgørelse om, hvorvidt de kan godkende genetisk modificerede sorter, som defineret i Rådets direktiv 90/220/EØF af 23. april 1990 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer [1], tage hensyn til eventuelle risici i forbindelse med udsætning i miljøet. Det bør endvidere fastsættes, på hvilke betingelser sådanne genetisk modificerede sorter godkendes.

(17) Markedsføringen af nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser reguleres på fællesskabsplan af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 [2]. Derfor bør medlemsstaterne også tage hensyn til eventuelle sundhedsrisici i forbindelse med levnedsmidler, når de træffer afgørelse om, hvorvidt de kan godkende sorter. Det bør endvidere fastsættes, på hvilke betingelser disse sorter godkendes.

(18) På baggrund af den videnskabelige og tekniske udvikling bør der fastsættes regler for godkendelse af sorter, hvis frø og planter er kemisk behandlet.

(19) De plantegenetiske ressourcer skal bevares. Der bør fastsættes betingelser herfor, så det under bestemmelserne om handel med frø eller planter bliver muligt gennem anvendelse in situ at bevare sorter, der er truet af genetisk erosion.

(20) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af nærværende direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen [3].

(21) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, anførte gennemførelsesfrister —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv omhandler optagelsen af de forskellige sorter af bederoer, foderplanter, korn, kartofler samt olie- og spindplanter i en fælles sortsliste over landbrugsplantearter, hvis frø eller planter kan forhandles i henhold til direktiverne om henholdsvis handel med bederoefrø (2002/54/EF), med frø af foderplanter (66/401/EØF), med sædekorn (66/402/EØF), med læggekartofler (2002/56/EF) og med frø af olie- og spindplanter (2002/57/EF).

[1] EFT L 117 af 8.5.1990, s. 15. Direktivet er ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF (EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1).
[2] EFT L 43 af 14.2.1997, s. 1.
[3] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼B

2. Den fælles sortsliste udarbejdes på grundlag af medlemsstaternes nationale lister.

3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på sorter, hvis frø og planter bevisligt er bestemt til udførsel til tredjelande.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved »officielle foranstaltninger« de foranstaltninger, der træffes:

a) af en stats myndigheder, eller

b) på en stats ansvar af offentlig- eller privatretlige juridiske personer, eller

c) når det drejer sig om hjælpeforanstaltninger ligeledes under en stats kontrol, af autoriserede fysiske personer,

på betingelse af, at de under litra b) og c) nævnte personer ikke har personlig økonomisk fordel af resultatet af disse foranstaltninger.

Artikel 3

1. Hver medlemsstat udarbejder en eller flere lister over de sorter, som med officiel tilladelse kan godkendes og afsættes på dens territorium. Enhver har adgang til at benytte listerne.

2. For sorter (indavlede linjer, hybrider), der alene skal anvendes som komponenter i endelige sorter, finder bestemmelserne i stk. 1 kun anvendelse, såfremt frøet skal markedsføres under sortsnavnet.

Betingelserne for også at anvende bestemmelserne i stk. 1 på andre komponentsorter kan fastsættes efter proceduren i artikel 23, stk. 2. Medlemsstaterne kan, for så vidt angår korn bortset fra majs, i mellemtiden selv anvende disse bestemmelser på andre komponentsorter med hensyn til frø, der skal certificeres på deres område.

Komponentsorter anføres som sådanne.

3. Medlemsstaterne kan bestemme, at en sorts optagelse på den fælles liste eller på en anden medlemsstats liste er ligestillet med optagelsen på deres egen liste. I dette tilfælde fritages medlemsstaten for de i artikel 7, artikel 9, stk. 4, og artikel 10, stk. 2 til 5, fastsatte forpligtelser.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at en sort kun optages, såfremt den er selvstændig, stabil og tilstrækkeligt ensartet. Sorten skal have tilfredsstillende dyrknings- og brugsværdi.

2. En undersøgelse af dyrknings- og brugsværdien er ikke nødvendig:

a) for godkendelse af græssorter, hvis forædleren erklærer, at frøene af hans sort ikke skal benyttes som foderplanter

b) for godkendelse af sorter, hvis frø skal afsættes i en anden medlemsstat, der har godkendt dem under hensyn til deres dyrknings- og brugsværdi

c) for godkendelse af sorter (indavlede linjer, hybrider), der alene skal anvendes som komponenter for hybridsorter, såfremt de opfylder kravene i stk. 1.

3. For sorter, der er omfattet af stk. 2, litra a), kan det efter proceduren i artikel 23, stk. 2, og såfremt dette er berettiget med henblik på den frie handel med frø inden for Fællesskabets område, bestemmes, at det af en passende undersøgelse skal fremgå, at disse sorter er egnede til det formål, til hvilket de angives at være bestemt. I så fald skal betingelserne for denne undersøgelse fastsættes.

4. Når der er tale om en genetisk modificeret sort som defineret i artikel 2, nr. 1 og 2, i direktiv 90/220/EØF, godkendes sorten kun,

▼B

hvis alle hensigtsmæssige foranstaltninger er blevet truffet for at undgå skadelige indvirkninger på menneskers sundhed og miljøet.

▼M1

5. Når materiale af en plantesort er bestemt til anvendelse som en fødevare henhørende under artikel 3 eller som et foderstof henhørende under artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer ([1]), kan plantesorten kun godkendes, hvis den er blevet tilladt i henhold til nævnte forordning.

▼B

6. For at bevare plantegenetiske ressourcer som anført i artikel 20, stk. 2, kan medlemsstaterne fravige godkendelseskriterierne i stk. 1, hvis der fastsættes særlige betingelser efter proceduren i artikel 23, stk. 2, under hensyntagen til kravene i artikel 20, stk. 3, litra a) og b).

Artikel 5

1. En sort anses som selvstændig, såfremt den, uanset stammaterialets kunstige eller naturlige oprindelse, ved et eller flere kendetegn tydeligt adskiller sig fra enhver anden i Fællesskabet kendt sort.

Kendetegnene skal kunne erkendes præcist og beskrives præcist.

En i Fællesskabet kendt sort er enhver sort, der på det tidspunkt, hvor der behørigt indgives ansøgning om optagelse af den nye sort:

— enten er opført på en fælles sortsliste over landbrugsplantearter eller på sortslisten over grøntsagsarter

— eller — uden at være opført på en af omtalte lister — er godkendt eller søges godkendt i den pågældende medlemsstat eller i en anden medlemsstat enten til certificering og markedsføring, eller til certificering med henblik på andre lande,

medmindre ovennævnte betingelser ikke længere er opfyldt i alle de pågældende medlemsstater, inden der træffes afgørelse om anmodningen om godkendelse af den sort, der skal bedømmes.

2. En sort er stabil, såfremt den efter gentagne formeringer, eller, når forædleren har fastlagt en særlig formeringscyklus, ved afslutningen af hver cyklus stadig er i overensstemmelse med definitionen af dens væsentlige kendetegn.

3. En sort er tilstrækkeligt ensartet, såfremt de planter, som den er sammensat af — bortset fra sjældne afvigelser — under hensyn til særegenheder ved planternes formeringssystem, ligner hinanden eller arvebiologisk er identiske med hensyn til samtlige kendetegn, som herved kommer i betragtning.

4. En sort har en tilfredsstillende dyrknings- eller brugsværdi, hvis den i forhold til de andre sorter, der er optaget i den pågældende medlemsstats liste, på grund af sine egenskaber som helhed i udpræget grad forbedrer enten dyrkningen eller muligheden for at udnytte afgrøden og de deraf afledte produkter i en bestemt egn. Visse kendetegns underlegenhed kan opvejes ved andre gunstige kendetegn.

Artikel 6

Medlemsstaterne drager omsorg for, at sorter, som hidrører fra andre medlemsstater, særligt for så vidt angår godkendelsesfremgangsmåden underkastes de samme betingelser, som gælder for nationale sorter.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne foreskriver, at godkendelse af sorterne sker på grundlag af resultater af officiel undersøgelse, der især udføres i marken, og som omfatter et tilstrækkeligt stort antal kendetegn til at muliggøre en beskrivelse af sorten. De metoder, der anvendes til konstatering af kendetegnene, skal være nøjagtige og pålidelige. For at

([1]) EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1.

▼B

foretage sondringen indbefatter undersøgelserne i marken i det mindste disponible sammenlignelige sorter, der er kendt i Fællesskabet i henhold til artikel 5, stk. 1. Ved anvendelsen af artikel 9 indbefattes andre disponible sammenlignelige sorter.

2. Efter proceduren i artikel 23, stk. 2, fastlægges, under hensyn til videnskabens og teknikkens nuværende stade:

a) de kendetegn, som undersøgelsen af de forskellige arter mindst skal omfatte

b) mindstekravene til gennemførelse af undersøgelsen

c) de nødvendige foranstaltninger for de dyrkningsundersøgelser, der skal foretages for at vurdere dyrknings- og brugsværdien; disse foranstaltninger kan omfatte

— de procedurer og betingelser, hvorefter alle eller flere medlemsstater kan aftale at lade sorter, for hvilke der er indgivet en godkendelsesanmodning i en anden medlemsstat, indgå i dyrkningsundersøgelserne som led i administrativ bistand

— vilkårene for samarbejdet mellem de deltagende medlemsstaters myndigheder

— virkningen af resultatet af dyrkningsundersøgelserne

— standarderne for oplysninger om dyrkningsundersøgelserne med henblik på vurdering af dyrknings- og brugsværdien.

3. Når undersøgelsen af genealogiske bestanddele er nødvendig til studiet af hybrider og syntetiske sorter, drager medlemsstaterne omsorg for, at resultaterne af denne undersøgelse og beskrivelsen af de genealogiske bestanddele holdes fortrolige, såfremt forædleren anmoder herom.

4. a) Når der er tale om en genetisk modificeret sort som omhandlet i artikel 4, stk. 4, skal der foretages en miljørisikovurdering svarende til den, der er fastsat i direktiv 90/220/EØF.

b) De procedurer, der skal sikre, at miljørisikovurderingen og andre relevante elementer svarer til, hvad der er fastsat i direktiv 90/220/EØF, fastlægges efter forslag fra Kommissionen i en rådsforordning med det relevante retsgrundlag i traktaten. Indtil denne forordning træder i kraft, kan genetisk modificerede sorter først godkendes til optagelse på en national sortsliste, når de er godkendt til handel i henhold til direktiv 90/220/EØF.

c) Artikel 11-18 i direktiv 90/220/EØF finder ikke længere anvendelse på genetisk modificerede sorter, når den i litra b) nævnte forordning er trådt i kraft.

d) De nærmere tekniske og videnskabelige enkeltheder for gennemførelsen af miljørisikovurderingen fastlægges efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

▼M1

5. Medlemsstaterne sikrer, at en sort, der er bestemt til anvendelse i en fødevare eller i et foderstof, som defineret i artikel 2 og 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed ([1]), kun godkendes, hvis den er blevet tilladt i henhold til den relevante lovgivning.

▼B

Artikel 8

Medlemsstaterne foreskriver, at ansøgeren ved indgivelse af ansøgning om godkendelse af en sort skal oplyse, om der allerede har været indgivet ansøgning for denne sort til en anden medlemsstat, og i så fald til hvilken medlemsstat og udfaldet af denne ansøgning.

([1]) EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

▼B

Artikel 9

1. Medlemsstaterne drager omsorg for den officielle offentliggørelse af listen over de på deres territorier godkendte sorter sammen med navnet på den eller dem, der i deres land er ansvarlige for den systematiske vedligeholdelsesavl. Når flere personer er ansvarlige for den systematiske vedligeholdelsesavl af en sort, er offentliggørelsen af deres navne ikke uomgængeligt nødvendig. Såfremt disse ikke offentliggøres, skal listen angive den myndighed, hos hvem listen over dem, der er ansvarlige for den systematiske vedligeholdelsesavl, beror.

2. Ved godkendelse af en sort drager medlemsstaterne omsorg for, at denne sort så vidt muligt bærer den samme betegnelse i alle medlemsstater.

Hvis det er bekendt, at frø eller planter af en sort er bragt i handelen i et andet land under en anden betegnelse, anføres denne betegnelse også på listen.

3. Under hensyntagen til de foreliggende oplysninger drager medlemsstaterne desuden omsorg for, at en sort, der ikke adskiller sig tydeligt:

— fra en sort, der tidligere var godkendt i den pågældende medlemsstat eller i en anden medlemsstat

— fra en anden sort, for hvilken der er foretaget en bedømmelse for så vidt angår selvstændighed, stabilitet og homogenitet efter regler, der svarer til reglerne i dette direktiv, uden dog at være en sort, der er kendt i Fællesskabet i henhold til artikel 5, stk. 1,

bærer betegnelsen for denne sort. Denne bestemmelse anvendes ikke, hvis betegnelsen kan tænkes at føre til fejltagelser eller give anledning til forveksling for så vidt angår sorten, eller hvis andre forhold i medfør af alle den pågældende medlemsstats bestemmelser om sortsbetegnelser taler imod dens anvendelse, eller hvis en tredjemands rettigheder hindrer den frie anvendelse af betegnelsen i forbindelse med sorten.

4. Medlemsstaterne udfærdiger for hver godkendt sort akter, som indeholder en beskrivelse af sorten samt et klart resumé af alle de forhold, hvorpå godkendelsen beror. Beskrivelsen af sorterne vedrører de planter, der hidrører direkte fra frø og planter af kategorien »certificeret frø og certificerede planter«.

5. Medlemsstaterne sørger for, at genetisk modificerede sorter, der er blevet godkendt, tydeligt er anført som sådanne i sortslisten. De skal desuden sørge for, at alle personer, der bringer sådanne sorter i handelen, i deres salgskataloger tydeligt anfører, at sorterne er genetisk modificeret.

6. For så vidt angår en sortsbetegnelses egnethed finder artikel 63 i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse ([1]) anvendelse.

Der kan vedtages gennemførelsesbestemmelser vedrørende sortsbetegnelsers egnethed efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

Artikel 10

1. Ansøgninger eller tilbagetrækning af ansøgninger om godkendelse af en sort, optagelse på en sortsliste, og alle ændringer af sortslisten meddeles straks til de øvrige medlemsstater og Kommissionen.

2. For hver ny godkendt sort giver medlemsstaterne de andre medlemsstater og Kommissionen en kortfattet beskrivelse af de med henblik på dens anvendelse vigtigste karakteregenskaber. Denne bestemmelse gælder ikke for sorter (indavlede linjer, hybrider), der udelukkende anvendes som komponenter i endelige sorter. På begæring meddeler de ligeledes de kendetegn, der gør det muligt at skelne sorten fra andre lignende sorter.

([1]) EFT L 227 af 1.9.1994, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 2506/95 (EFT L 258 af 28.10.1995, s. 3).

▼B

3. Hver medlemsstat holder de i artikel 9, stk. 4, omhandlede akter vedrørende godkendte eller ikke længere godkendte sorter til rådighed for de andre medlemsstater og Kommissionen. De gensidige oplysninger vedrørende disse akter holdes fortrolige.

4. Medlemsstaterne drager omsorg for, at godkendelsesakterne udelukkende stilles til personlig rådighed for personer, der godtgør en berettiget interesse heri. Disse bestemmelser finder ikke anvendelse, når oplysningerne i henhold til artikel 7, stk. 3, skal holdes fortrolige.

5. Når godkendelsen af en sort nægtes eller tilbagekaldes, stilles resultaterne af undersøgelsen til rådighed for de personer, der berøres af den trufne afgørelse.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne foreskriver, at godkendte sorter skal bevares ved systematisk vedligeholdelsesavl.

2. Den systematiske vedligeholdelsesavl skal altid kunne kontrolleres på grundlag af de optegnelser, som den eller de ansvarlige for sorten har gjort. Disse optegnelser skal ligeledes omfatte avlen af alle de generationer, der går forud for basisfrøet eller -planten.

3. Prøver kan udbedes hos den for sorten ansvarlige. Om fornødent kan de udtages af myndighederne.

4. Når den systematiske vedligeholdelsesavl gennemføres i en anden medlemsstat end den, hvor sorten er blevet godkendt, yder de pågældende medlemsstater hinanden administrativ bistand for så vidt angår kontrollen.

Artikel 12

1. Godkendelsen gælder indtil slutningen af det tiende kalenderår efter godkendelsen.

Den godkendelse af sorter, som den tidligere Tyske Demokratiske Republiks myndigheder har udstedt inden Tysklands forening, gælder senest indtil udgangen af det tiende kalenderår efter deres opførelse på den sortsliste, som Tyskland udarbejder efter artikel 3, stk. 1.

2. Godkendelsen af en sort kan fornyes for bestemte tidsrum, såfremt betydningen af at fastholde dyrkning af den berettiger hertil, eller dyrkningen bør fortsættes af hensyn til bevarelsen af plantegenetiske ressourcer, og såfremt betingelserne for så vidt angår selvstændighed, ensartethed og stabilitet eller de i artikel 20, stk. 2 og 3, nævnte kriterier stadig er opfyldt. Undtagen for plantegenetiske ressourcer som omhandlet i artikel 20, skal ansøgning om fornyelse indgives senest to år før godkendelsens udløb.

3. En godkendelses varighed kan forlænges midlertidigt, indtil beslutningen vedrørende ansøgningen om forlængelse er truffet.

Artikel 13

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at den usikkerhed, der viser sig efter godkendelsen af en sort for så vidt angår vurderingen af dens selvstændighed eller af dens betegnelse ved godkendelsen, afklares.

2. Når det efter godkendelse af en sort viser sig, at selvstændighedsbetingelsen i henhold til artikel 5 ikke var opfyldt ved godkendelsen, erstattes godkendelsen af en anden afgørelse eller ophæves eventuelt i henhold til dette direktiv.

Ved denne anden afgørelse betragtes sorten med virkning fra dens oprindelige godkendelse ikke længere som en sort, der kendes i Fællesskabet i henhold til artikel 5, stk. 1.

3. Når det efter godkendelsen af en sort viser sig, at dens betegnelse i henhold til artikel 9 ikke var acceptabel ved godkendelsen, skal betegnelsen tilpasses således, at den bringes i overensstemmelse med dette direktiv. Medlemsstaterne kan tillade, at den oprindelige betegnelse kan anvendes foreløbigt som en supplerende betegnelse. Reglerne for,

▼B

hvornår den oprindelige betegnelse kan anvendes som supplerende betegnelse, kan fastsættes efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

4. Efter proceduren i artikel 23, stk. 2, kan der fastsættes regler for anvendelsen af stk. 1 og 2.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at godkendelsen af en sort tilbagekaldes:

a) såfremt det ved undersøgelse bevises, at en sort ikke længere er selvstændig, stabil eller tilstrækkelig ensartet

b) såfremt den eller de ansvarlige for sorten anmoder herom, medmindre en systematisk vedligeholdesesavl stadig er sikret.

2. Medlemsstaterne kan tilbageholde godkendelsen af en sort:

a) såfremt administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv ikke overholdes

b) såfremt der ved ansøgningen om godkendelse eller ved undersøgelsen er blevet givet urigtige eller svigagtige oplysninger om forhold, der er afgørende for godkendelsen.

Artikel 15

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at en sort slettes af deres liste, hvis godkendelsen af denne sort tilbagekaldes, eller hvis godkendelsens gyldighedsperiode er udløbet.

2. Medlemsstaterne kan for deres område indrømme en frist for certificering af og handel med formeringsmateriale, der løber indtil senest den 30. juni i det tredje år efter godkendelsesperiodens udløb.

For de sorter, der i henhold til artikel 16, stk. 1, har været opført i den i artikel 17 omhandlede fælles sortsliste, er det den frist, der udløber som den seneste blandt dem, der i henhold til første afsnit er indrømmet af de forskellige godkendelsesmedlemsstater, der finder anvendelse på handelen i samtlige medlemsstater, såfremt frø og planter af den pågældende sort ikke har været undergivet handelsrestriktioner med hensyn til sorten.

Artikel 16

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at frø af sorter, der er godkendt i henhold til dette direktiv eller på grundlag af principper svarende til principperne i dette direktiv, med virkning fra den i artikel 17 omhandlede offentliggørelse ikke underkastes nogen form for handelsrestriktioner med hensyn til sorten.

2. En medlemsstat kan efter ansøgning, som behandles efter proceduren i artikel 23, stk. 2, eller artikel 23, stk. 3, når der er tale om genetisk modificerede sorter, bemyndiges til at forbyde anvendelse af en sort på hele eller en del af sit område eller til at fastlægge passende betingelser for dyrkning heraf og, i de i litra c) omhandlede tilfælde, fastsætte betingelserne for anvendelse af de produkter, der er et resultat af denne dyrkning:

a) hvis det påvises, at dyrkning af denne sort plantesundhedsmæssigt vil kunne skade dyrkningen af andre sorter eller arter

b) hvis officielle dyrkningsundersøgelser udført i den ansøgende medlemsstat med tilsvarende hjemmel i artikel 5, stk. 4, viser, at sorten ikke på nogen del af medlemsstatens område giver resultater svarende til, hvad der opnås for en anden tilsvarende sort, der er godkendt i vedkommende medlemsstat, eller hvis det er almindeligt kendt, at sorten på grund af sine egenskaber eller sin modenhedsklasse ikke er egnet til dyrkning på nogen del af medlemsstatens område. Ansøgningen indgives inden udgangen af tredje kalenderår efter godkendelsesåret

c) hvis der er gyldige grunde bortset fra dem, der allerede er anført, eller som kan være blevet anført under proceduren i artikel 10, stk.

▼B

2, til at mene, at sorten udgør en risiko for menneskers sundhed eller miljøet.

Artikel 17

I overensstemmelse med de af medlemsstaterne givne oplysninger, og efterhånden som disse fremkommer til Kommissionen, sørger denne for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, under betegnelsen »Fælles sortsliste for landbrugsplantearter« af alle sorter, hvis frø og planter i henhold til artikel 16 ikke er underkastet handelsrestriktioner med hensyn til sorten, samt af de i artikel 9, stk. 1, fastsætte angivelser angående den eller de ansvarlige for den systematiske vedligeholdelsesavl. Offentliggørelsen angiver de medlemsstater, der har fået en bemyndigelse i henhold til artikel 16, stk. 2, eller artikel 18.

Den pågældende offentliggørelse skal omfatte de sorter, for hvilke der gælder en udløbsfrist i henhold til artikel 15, stk. 2, andet afsnit. Fristens længde og i givet fald de medlemsstater, for hvilke fristen ikke gælder, anføres i offentliggørelsen.

I offentliggørelsen skal det klart anføres, hvilke sorter der er blevet genetisk modificeret.

Artikel 18

Hvis det konstateres, at dyrkning i en medlemsstat af en sort, der er opført på den fælles sortsliste, plantesundhedsmæssigt vil kunne skade dyrkningen af andre sorter eller arter eller udgøre en risiko for miljøet eller for menneskers sundhed, kan denne medlemsstat på anmodning bemyndiges til, i overensstemmelse med proceduren i artikel 23, stk. 2, eller artikel 23, stk. 3, når der er tale om en genetisk modificeret sort, at forbyde handel med frø eller planter af denne sort på hele eller en del af sit område. I tilfælde af overhængende fare for udbredelse af skadegørere eller for menneskers sundhed eller miljøet kan dette forbud udstedes af den pågældende medlemsstat allerede fra indgivelsen af anmodningen og indtil tidspunktet for den endelige beslutning. Denne træffes inden tre måneder efter proceduren i artikel 23, stk. 2, eller artikel 23, stk. 3, når der er tale om en genetisk modificeret sort.

Artikel 19

Når en sort ikke længere godkendes i en medlemsstat, der oprindelig har godkendt denne sort, kan en eller flere andre medlemsstater opretholde godkendelsen af denne sort, såfremt betingelserne for godkendelsen stadig er tilstede dér, og såfremt en systematisk vedligeholdelsesavl fortsat sikres.

Artikel 20

1. Der kan efter proceduren i artikel 23, stk. 2, fastsættes særlige betingelser for at tage hensyn til udviklingen i vilkårene for handel med kemisk behandlede frø.

2. Der fastsættes efter proceduren i artikel 23, stk. 2, særlige betingelser for at tage hensyn til udviklingen i bevarelse in situ og bæredygtig udnyttelse af plantegenetiske ressourcer gennem dyrkning og afsætning af frø af landracer og sorter, der er naturligt tilpasset de lokale og regionale forhold og truet af genetisk erosion, jf. dog Rådets forordning (EF) nr. 1467/94 af 20. juni 1994 om bevarelse, beskrivelse, indsamling og udnyttelse af genressourcer i landbruget ([1]).

3. De særlige betingelser som omhandlet i stk. 2 indebærer navnlig følgende:

a) landracer og sorter godkendes efter bestemmelserne i dette direktiv. I proceduren for officiel godkendelse tages der hensyn til særlige kvalitetsegenskaber og -krav. Der tages navnlig hensyn til resulta-

([1]) EFT L 159 af 28.6.1994, s. 1.

▼B

terne af uofficielle analyser og viden erhvervet gennem praktiske erfaringer med dyrkning, opformering og anvendelse af sådanne landracer og sorter samt til de detaljerede sortsbeskrivelser og relevante sortsbetegnelser, som meddelt den berørte medlemsstat, og hvis de pågældende landracer og sorter anses for at opfylde betingelserne, undtages de fra kravet om officiel undersøgelse. Når en sådan landrace eller sort er godkendt, opføres den i den fælles sortsliste som en »bevarelsessort«

b) der skal gælde passende kvantitative restriktioner.

Artikel 21

Der kan fastsættes særlige betingelser efter proceduren i artikel 23, stk. 2, for at tage hensyn til udviklingen hvad angår bevarelse af genetiske ressourcer.

Artikel 22

1. På forslag fra Kommissionen fastslår Rådet med kvalificeret flertal:

a) om officielle undersøgelser, der foretages af sorter i et tredjeland, frembyder samme garanti som de i medlemsstaterne i henhold til artikel 7 foranstaltede undersøgelser

b) om kontrolforanstaltninger vedrørende systematisk vedligeholdelsesavl, der foretages i et tredjeland, frembyder samme garanti som de af medlemsstaterne gennemførte kontrolforanstaltninger.

2. Stk. 1 gælder ligeledes for hver ny medlemsstat for perioden fra dens tiltrædelse indtil den dato, på hvilken den skal sætte de love eller administrative bestemmelser i kraft, som er nødvendige for at efterkomme bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 23

1. Kommissionen bistås af Den stående Komité for Frø- og Plantemateriale henhørende under Landbrug, Havebrug og Skovbrug, oprettet ved artikel 1 i Rådets afgørelse 66/399/EØF ([1]).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

4. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 24

Med forbehold af bestemmelserne i artiklerne 16 og 18 berører dette direktiv ikke den nationale lovgivning, der begrundes ud fra hensynet til beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed og liv eller til bevarelse af planter eller beskyttelse af industriel eller kommerciel ejendomsret.

Artikel 25

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

([1]) EFT 125 af 11.7.1966, s. 2289/66.

▼B

Artikel 26

1. Direktiv 70/457/EØF, som ændret ved de i bilag I, del A, anførte direktiver, ophæves, dog uden at medlemsstaternes forpligelser med hensyn til de i bilag I, del B, anførte gennemførelsesfrister berøres heraf.

2. Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses i henhold til den i bilag II anførte sammenligningstabel.

Artikel 27

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 28

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG I

DEL A

OPHÆVET DIREKTIV OG DETS EFTERFØLGENDE ÆNDRINGER

(jf artikel 26)

Direktiv 70/457/EØF (EFT L 225 af 12.10.1970, s. 1)	
Rådets direktiv 72/274/EØF (EFT L 171 af 29.7.1972, s. 37)	udelukkende hvad angår henvisningerne til artikel 1 og 2 i bestemmelserne til direktiv 70/457/EØF
Rådets direktiv 72/418/EØF (EFT L 287 af 26.12.1972, s. 22)	udelukkende artikel 7
Rådets direktiv 73/438/EØF (EFT L 356 af 27.12.1973, s. 79)	udelukkende artikel 7
Rådets direktiv 78/55/EØF (EFT L 16 af 20.1.1978, s. 23)	udelukkende artikel 6
Rådets direktiv 79/692/EØF (EFT L 205 af 13.8.1979, s. 1)	udelukkende artikel 3
Rådets direktiv 79/967/EØF (EFT L 293 af 20.11.1979, s. 16)	udelukkende artikel 2
Rådets direktiv 80/1141/EØF (EFT L 341 af 16.12.1980, s. 27)	udelukkende artikel 1
Rådets direktiv 86/155/EØF (EFT L 118 af 7.5.1986, s. 23)	udelukkende artikel 5
Rådets direktiv 88/380/EØF (EFT L 187 af 16.7.1988, s. 31)	udelukkende artikel 6
Rådets direktiv 90/654/EØF (EFT L 353 af 17.12.1990, s. 48)	udelukkende hvad angår henvisningerne til artikel 2 og til bilag II.I.6 i bestemmelserne til direktiv 70/457/EØF
Rådets direktiv 98/95/EF (EFT L 25 af 1.2.1999, s. 1)	udelukkende artikel 6
Rådets direktiv 98/96/EF (EFT L 25 af 1.2.1999, s. 27)	udelukkende artikel 6

▼B

DEL B

LISTE OVER GENNEMFØRELSESFRISTER TIL NATIONAL LOVGIVNING

(jf. artikel 26)

Direktiv	Seneste gennemførelsesdato
70/457/EØF	1. juli 1972 ([1]) ([2])
70/274/EØF	1. juli 1972 (artikel 1)
	1. januar 1973 (artikel 2)
72/418/EØF	1. juli 1972 (artikel 7)
73/438/EØF	1. juli 1974 (artikel 7)
78/55/EØF	1. juli 1977 (artikel 6)
79/692/EØF	1. juli 1977 (artikel 3, punkt 9)
	1. juli 1982 (andre bestemmelser)
79/967/EØF	1. juli 1982 (artikel 2)
80/1141/EØF	1. juli 1980 (artikel 1)
86/155/EØF	1. marts 1986 (artikel 5)
88/380/EØF	1. januar 1986 (artikel 6, punkt 5 og 6)
	1. juli 1990 (andre bestemmelser)
90/654/EØF	
98/95/EF	1. februar 2000 (Berigtigelse EFT L 126 af 20.5.1999, s. 23)
98/96/EF	1. februar 2000

([1]) Den 1. juli 1973 for Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige; den 1. januar 1986 for Grækenland; den 1. marts 1986 for Spanien og den 1. januar 1989 for Portugal vedrørende visse sorter omhandlet i direktivet om handel med frø af foderplanter — *Lolium multiflorum* Lam., *Lolium perenne* L. og *Vicia sativa* L. — og direktivet om handel med sædekorn *Hordeum vulgare* L., *Oryza sativa* L., *Triticum aestivum* emed. Fiori og Paol., *Triticum durum* Desf. og *Zea mays* L. — og den 1. januar 1991 vedrørende andre sorter omhandlet i dette direktiv.

([2]) Den 1. januar 1995 for Østrig, Finland og Sverige:

— Finland og Sverige kan indtil senest den 31. december 1995 udsætte anvendelsen på deres områder af nærværende direktiv med hensyn til handel på deres områder med frø af sorter, der er opført på deres respektive nationale sortslister over landbrugsplantearter og grøntsagsplantearter, men som ikke er blevet accepteret officielt i henhold til disse direktivers bestemmelser. Frø af sådanne sorter må ikke markedsføres på de andre medlemsstaters område i denne periode.

— Sorter af landbrugs- og grøntsagsplantearter, som på tiltrædelsesdatoen eller senere er opført på både Finlands og Sveriges respektive nationale lister og de fælles lister, er ikke underlagt nogen sortsmæssige markedsføringsrestriktioner.

— I den periode, der er nævnt i første led, medtages de sorter fra Finlands og Sveriges respektive nationale lister, der er blevet accepteret officielt i henhold til ovennævnte direktivers bestemmelser, i de fælles sortslister over henholdsvis landbrugsplantearter og grøntsagsplantearter.

▼B

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 70/457/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2	Artikel 1, stk. 2
Artikel 22	Artikel 1, stk. 3
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3, stk. 1	Artikel 3, stk. 1
Artikel 3, stk. 1a	Artikel 3, stk. 2
Artikel 3, stk. 2	Artikel 3, stk. 3
Artikel 3, stk. 3	Artikel 3, stk. 4
Artikel 3, stk. 4	Artikel 3, stk. 5
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 12a	Artikel 13
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14	Artikel 15
Artikel 15	Artikel 16
Artikel 16	—
Artikel 17	—
Artikel 18	Artikel 17
Artikel 19	Artikel 18
Artikel 20	Artikel 19
Artikel 20a	Artikel 20
Artikel 21, stk. 1	Artikel 22, stk. 1
Artikel 21, stk. 3	Artikel 22, stk. 2
Artikel 23	Artikel 23, stk. 1, 2 og 4
Artikel 23a	Artikel 23, stk. 1, 3 og 4
Artikel 24	Artikel 24
Artikel 24a	Artikel 21
—	Artikel 25 ([1])
—	Artikel 26
—	Artikel 27
—	Artikel 28
—	Bilag I
—	Bilag II

([1]) 98/95/EF, artikel 9, stk. 2, og 98/96/EF, artikel 8, stk. 2.